स०, । २उज्ज्वलायां बुद्धौ । ६ब० । ३तद्वति त्रि० ।

सुप्रतिष्ठा स्त्री प्रा०स० । १प्रशंसायाम् । ६ब० २तद्वति त्रि० । ३पञ्चाक्षरपादके छन्दोभेदे स्त्री । "प्रतिष्ठान्या सुपूर्विका" ह०र० । [राजनि० । २प्रशंसिते त्रि० ।

सुप्रतिष्ठित पु० सु+प्रति+स्था-क्त सत्वटुत्वे । १उदुम्बरवृक्षे

सुप्रतीक पु० सुष्ठु प्रतीकं यस्य । ऐशानकोणस्थिते दिग्गजे अमरः । २शिवे ३कामे च ४सुन्दराङ्गे त्रि० । प्रा०स० । ४सुन्दरे अङ्गे न० ।

सुप्रभा स्त्री सुष्ठु प्रभा यस्याः । १अग्निजिह्वाभेदे तन्त्र० २वाकुच्यां राजनि० । ३सुन्दरदीप्तियुते त्रि० । प्रा० स० । ४शोभनायां दीप्तौ स्त्री ५शुक्लवर्णे हेमच० । ६सरस्वतीनटीभेदे स्त्री सरस्वतीशब्दे ५२४६ पृ० द्रष्टव्यम् ।

सुप्रभात न० प्रा० स० । १शुभसूचकप्रातःकाले २तत्र पाठ्यमाङ्गल्यवाक्ये च । [व्यासपाटवयुक्ते हेमच० ।

सुप्रयुक्ताशर पु०सुप्रयुक्तः शरो येन । शीघ्रहस्ते बाणमोचना-

सुप्रयोगविशिख पु० सुष्ठु प्रयोगो निक्षेपो यस्य तादृशो विशिखो यस्य । शीघ्रहस्ते बाणमोचणशीघ्रताहुपपाटवयुक्ते भरतः ।

सुप्रलाप पु० सु+प्र+लप-घञ् । सुवचने अमरः ।

सुप्रसन्न पु० सु+प्र+सद्-क्त । १कुबेरे शब्दच० । २अतिप्रसादयुक्ते त्रि० । संज्ञायां कन् । लक्ष्मार्जके पु० राजनि० ।

सुप्रसरा स्त्री सु+प्र+सृ-अच् । १प्रसारिण्यां लतायाम् राजनि० । २विस्तारयुक्ते त्रि० ।

सुप्रसाद पु० सुखेनानायासेन प्रसादो यस्य । १शिवे त्रिका० प्रा०स० । २सुन्दरप्रसन्नतायाम् ।

सुफल पु० सुष्ठु फलमस्य । १दाडिमे २बदरे ३सुङ्गे ४वर्धिकारे राजनि० । ५कपित्थे शब्दच० ६सुन्दरफलयुते त्रि० । ७इन्द्रवारुण्यां टकुम्राख्यां ८बदल्यां १०कपिलद्राक्षायां ११काश्मर्य्यां च स्त्री राजनि० ।

सुफेन न० प्रा० स० । यमुद्रमेने राजनि० ।

सुबन्ध पु० सुखेन बध्यतेऽसौ बन्ध-घञ् । तिलवृक्षे शब्दच० ।

सुभग पु० सुष्ठु भगः माहात्म्यादिः यस्य । १चम्पके २अशोके ३रक्तास्थाने ४वटवृक्षे च राजनि० ५सुदृश्ये ६प्रिये मेदि० । ७शोभनैश्वर्य्ययुक्ते च त्रि० । ८कैवर्त्तीसुतायां ९प्रालपर्ण्याम् १०हरिद्रायां ११नीलदूर्वायां १२तुलस्यां १३प्रियङ्गौ १४कस्तूर्य्यां १५स्वर्णकदल्यां स्त्री राजनि० १६वनमल्लिकायां शब्दर० १७पतिप्रियायां स्त्रियां च स्त्री । सुभगाया अपत्यं ढक् इनङ्च । सौभागिनेय तदपत्ये पुंस्त्री०

सुभगम्भावुक त्रि० अतिशयेन सुभगो भवति भू-ण्वुल् खुकञ् सुम् च । प्रियम्भविष्णौ त्रि०कौ० । [अमरः ।

सुभगासुत पु० सुभगायाः पतिप्रियायाः सुतः । सौभागिनेये

सुभङ्ग पु० सुखेनानायासेन भज्यते निःसारत्वात् सु+भञ्ज-कर्मणि घञ् । नारिकेलवृक्षे जटा० ।

सुभट पु० प्रा०स० । सुन्दरयोद्धरि ।

सुभद्र पु० सुष्ठु भद्रं यस्मात् । १विष्णौ शब्दमा० । ६ब० । २राजभेदे हेमच० ३शोभनमङ्गलयुते त्रि० । ४श्यामालतायाम् स्त्री शब्दच० । ५श्रीकृष्णस्य भगिन्याञ्च स्त्री । कप् । सुभद्रक देवरथे शब्दर० बिल्ववृक्षे च पु० शब्दच० ।

सुभद्राणी स्त्री सुभद्रं सुमङ्गलमानयति आ+नी-ड गौरा० ङीष् अलम् । लायन्तीलतायाम् रत्नमा० ।

सुभद्रेश पु० ६त० । अर्जुने हेमच० । सुभद्रापत्याद्योऽण्यत्र ।

सुभाञ्जन पु० सुष्ठु भाति भा-क कर्म० । शोभाञ्जनवृक्षे हिङ्गुपक्षोपः । [प्रचुराम्रयुते देशकालादौ ।

सुभिक्ष त्रि० सुखेन सभ्या भिक्षा यत्र पर्य्याप्तत्वात् ।

सुभिक्षा स्त्री सुष्ठु भिक्ष्यते याच्यतेऽसौ सु+भिक्ष-अ । धातृपुष्पिकायाम् (धाँइफुल) अमरः ।

सुभीरक पु० सुष्ठु भीः सुभीः तामीरयति विरहिणम् ईर-ण्वुल् । पद्माशवृक्षे हारा० ।

सुभूति पु० सुष्ठु भवति सु+भू-क्तिच् । १पण्डितभेदे प्रा०स० । २सुन्दरविभूतौ स्त्री । ६ब० । ३तद्वति त्रि०कप् । ४विल्ववृक्षे पु० राजनि० । [चक्रवर्त्तिभेदे हेमच० ।

सुभूम पु० सुष्ठु भूमिरस्य अच्समा० । कार्त्तवीर्य्ये जिनानां

सुभृश न० सुष्ठु भृशम् । १अतिशये दार्ढ्ये । २तद्वति त्रि० ।

सुभ्रु भ्रू) स्त्री सुष्ठु भ्रुर्यस्याः वा ऊङ् । १नार्य्याम् २सुन्दरभ्रुयुक्ते त्रि० ।

सुम न० सुष्ठु मीयतेऽदः सु-मा-घञर्थे क । १पुष्पे भरतः । सु-मक् । २चन्द्रे ३कर्पूरे ४नभसि च पु० उणा० ।

सुमङ्गला स्त्री सुष्ठु मङ्गलं यस्याः ५ब० । (माकड़हाता) वृक्षे रत्नमा० । २सुमङ्गलयुक्ते त्रि० स्त्रियां ङीष् । "सुमङ्गलीरियं वधूः" इति श्रुतिः ।

सुमति त्रि०सुष्ठु मतिर्यस्य । १शोभनबुद्धियुते २कल्किमातरि विष्णुयशसः पत्न्यां स्त्री । ३अर्हन्मातरि च स्त्री हेमच० । प्रा०स० । ४सुन्दरायां बुद्धौ स्त्री । [वृक्षे त्रिका० ।

सुमदन पु० सुष्ठु मदयति कोकिलान् मद-णिच-ल्यु । आम्र-

सुमदात्मजा स्त्री सुमद आत्मजः यस्याः । कादम्बरीमु त्रिका०

सुमधुर न० प्रा०स० । १अत्यन्तप्रियवाक्ये अमरः २सान्त्वन-